

követelés apport áfa

2016/3. Adózási kérdés

követelés-apport általános forgalmi adózásbeli megítélése

[az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 17. § (1) bekezdés]

A gazdasági társaság tagja(i) által a gazdasági társaság részére teljesítendő vagyoni hozzájárulás tárgyáról és mértékéről, valamint a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásról a Polgári Törvénykönyvről I (a továbbiakban: Ptk.) szóló 2013. évi V. törvény 3:10. és 3:99. §-ai rendelkeznek.

A Ptk. 3:10. § (1) bekezdésében rögzítésre került az, hogy az alapító vagy a tag által a jogi személy rendelkezésére bocsátott vagyon pénzbeli és nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásból állhat, míg a Ptk. 3:99. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként követelés is szolgáltatatható, ha azt az adós elismerte vagy az jogerős bírósági határozaton alapul.

Tekintettel arra, hogy a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást teljesítése esetén az azt teljesítő fél - az Áfa tv. 259. § 6. pontja szerinti ellenértékként - üzletrészt (tulajdoni részesedést) kap cserébe, a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátása az általános forgalmi adó rendszerében (az Áfa tv. 9. §-a vagy 13. §-a szerinti) ellenérték fejében teljesített ügyletnek tekintendő, mely után a szabály szerint adófizetési kötelezettség keletkezik.

Az Áfa tv. 17. § (1) bekezdése kivételt megfogalmazó szabályként elírja ugyanakkor, hogy amennyiben az adóalany a terméket, vagyoni érték jogot nem pénzbeli betétként, hozzájárulásként (a továbbiakban együtt: apport) bocsátja rendelkezésre, és az a 18. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételek szerint történik, a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához a fizetési kötelezettség nem áll be.

Figyelemmel arra, hogy a követelés a Ptk. fent hivatkozott 3:99. § (1) bekezdése értelmében - a vagyoni érték joggal megegyező módon - nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás (apport) tárgya lehet, a követelés - függetlenül attól, hogy azt az Áfa tv. 17. § (1) bekezdésében foglalt kivételes szabály kifejezetten nem nevesíti - az Áfa tv. 17. § (1) bekezdésének alkalmazásában vagyoni érték jognak tekintendő.

Utóbbiak azt jelentik, hogy amennyiben a gazdasági társaság tagja a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás (apport) tárgyaként követelést szolgáltat a társaság részére (függetlenül attól, hogy az adott pénzkövetelés harmadik féllel vagy azzal a társasággal szemben áll fenn, amely a pénzkövetelésért cserébe az üzletrészt adja), a követelést rendelkezésre bocsátó adóalany - az Áfa tv. 18. § (1) és (2) bekezdésében elírt feltételek teljesülése esetén - az Áfa tv. 17. § (1) bekezdése alapján mentesül az apport (követelés) átadását terhelő adófizetési kötelezettség alól, vagyis az apport (követelés) átadását ez esetben adófizetési kötelezettség nem terheli. (Az átadás ez utóbbiak szerinti megítélését az apport számviteli elszámolásának módja nem befolyásolja, tehát az ügylet áfabeli minősítését illetően nem bír relevanciával az, hogy az apport a jegyzett tételbe, illetve a tartalomjegyzékbe kerül elszámolásra).

[Nemzetgazdasági Minisztérium Fogyasztási és Forgalmi Adók Főosztály NGM/2237-1/2014; NAV Ügyfélfkapcsolati és Tájékoztatási Főosztály 2216965924/2015.; AVÉ 2016/1.]

2016/3. Adózási kérdés

követelés-apport általános forgalmi adózásbeli megítélése

[az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 17. § (1) bekezdés]

A gazdasági társaság tagja(i) által a gazdasági társaság részére teljesítendő vagyoni hozzájárulás tárgyáról és mértékéről, valamint a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásról a Polgári Törvénykönyvről (a továbbiakban: Ptk.) szóló 2013. évi V. törvény 3:10. és 3:99. §-ai rendelkeznek.

A Ptk. 3:10. § (1) bekezdésében rögzítésre került az, hogy az alapító vagy a tag által a jogi személy rendelkezésére bocsátott vagyon pénzbeli és nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásból állhat, míg a Ptk. 3:99. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként követelés is szolgáltatatható, ha azt az adós elismerte vagy az jogerős bírósági határozaton alapul.

Tekintettel arra, hogy a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást teljesítése esetén az azt teljesítő fél - az Áfa tv. 259. § 6. pontja szerinti ellenértékként - üzletrészt (tulajdoni részesedést) kap cserébe, a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátása az általános forgalmi adó rendszerében (az Áfa tv. 9. §-a vagy 13. §-a szerinti) ellenérték fejében teljesített ügyletnek tekintendő, mely után a szabály szerint adófizetési kötelezettség keletkezik.

Az Áfa tv. 17. § (1) bekezdése kivételt megfogalmazó szabályként elírja ugyanakkor, hogy amennyiben az adóalany a terméket, vagyoni érték jogot nem pénzbeli betétként, hozzájárulásként (a továbbiakban együtt: apport) bocsátja rendelkezésre, és az a 18. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételek szerint történik, a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához a joghatás nem áll be.

Figyelemmel arra, hogy a követelés a Ptk. fent hivatkozott 3:99. § (1) bekezdése értelmében - a vagyoni érték joggal megegyező módon - nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás (apport) tárgya lehet, a követelés - függetlenül attól, hogy azt az Áfa tv. 17. § (1) bekezdésében foglalt kivételes szabály kifejezetten nem nevesíti - az Áfa tv. 17. § (1) bekezdésének alkalmazásában vagyoni érték jognak tekintendő.

Utóbbiak azt jelentik, hogy amennyiben a gazdasági társaság tagja a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás (apport) tárgyaként követelést szolgáltat a társaság részére (függetlenül attól, hogy az adott pénzkövetelés harmadik féllel vagy azzal a társasággal szemben áll fenn, amely a pénzkövetelésért cserébe az üzletrészt adja), a követelést rendelkezésre bocsátó adóalany - az Áfa tv. 18. § (1) és (2) bekezdésében elírt feltételek teljesülése esetén - az Áfa tv. 17. § (1) bekezdése alapján mentesül az apport (követelés) átadását terhelő adófizetési kötelezettség alól, vagyis az apport (követelés) átadását ez esetben adófizetési kötelezettség nem terheli. (Az átadás ez utóbbiak szerinti megítélését az apport számviteli elszámolásának módja nem befolyásolja, tehát az ügylet áfabeli minősítését illetően nem bír relevanciával az, hogy az apport a jegyzett tételbe, illetve a tartozékokba kerül elszámolásra).

[Nemzetgazdasági Minisztérium Fogyasztási és Forgalmi Adók F osztály NGM/2237-1/2014; NAV Ügyfélkapcsolati és Tájékoztatási F osztály 2216965924/2015.; AVÉ 2016/1.]